

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 1919, sp. zn. R I 419/19

Číslo: 304/1919

Právní věta:

Z toho, že strany byly v obchodním spojení a že jednotně bylo upomínáno o úhrnný peníz všech jednotlivých pohledaností, neplyne ještě, že tyto pohledanosti jsou jednotnou pohledávkou, rovnající se kontokorentní pohledanosti.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.10.1919

Spisová značka: R I 419/19

Číslo rozhodnutí: 304

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Firma B. byla v obchodním spojení s firmou C., odebírajíc od ní zboží. Jednotlivé dodávky byly jednotlivě a zvlášť fakturovány, fakturu opatřila firma C. pokaždé ihned doložkou o postupu fakturované ceny na banku A. a zaslala jí fakturu. Tak stalo se i ohledně dvou faktur, z nichž jedna zněla na 605 K 63 h, druhá na 834 K. O vyrovnání těchto a jiných ještě fakturovaných cen, úhrnem 3 447 K 16 h, koncem roku 1918 byla firma B. tímž dopisem upomenuta. Poněvadž shora řečené dva fakturované obnosy zůstaly nezapraveny, podala banka A. na firmu B. u okresního soudu dvě samostatné žaloby, jednu na 605 K 63 h, druhou na 834 K. Okresní soud spojil oba spory k jednotnému projednávání. Žalovaná firma vznesla včas námitku věcné nepříslušnosti, odůvodňujíc ji tím, že obě pohledávky, pocházející z téhož obchodního spojení a byvše jednotně upomínány, jsou v pravdě touž pohledávkou, kterou však, na 1 000 K převyšuje, nutno uplatňovati na sborovém soudě první stolice. Procesní soud námitku zavrhl, poněvadž jde o pohledávky, jež povstavše v různý čas, jsou jedna každá pohledávkou samostatnou.

Rekursní soud námitce vyhověl, uváživ, že pohledávky vznikly sice v různé době, že však v uzávěrce koncem roku 1918 pozbyly samostatnosti, stavše se součástíkou jednotné pohledanosti, pročež jest nepřipustno, by tato jednotná pohledanost tříštěna byla na dílce a touto cestou věc vylučována byla z druhové příslušnosti sborového soudu, kam dle své podstaty náleží.

Nejvyšší soud obnovil usnesení první stolice.

Důvody:

Stanovisko rekursního soudu bylo by správným, kdyby mezi spornými stranami byl poměr kontokorentní. Takový poměr nemůže však býti založen již pouhým poskytnutím úvěru mezi obchodníky. Dle tvrzení žalob, jež nebyla v odpor vzata, postoupila firma C. žalobkyni každou z obou zažalovaných cen trhových za zboží, žalované straně dodané, doložkou, ihned na fakturu připojenou. Již tato okolnost vylučuje možnost, by zažalované pohledávky byly vzešly v samostatnou pohledávku kontokorentní firmy C., i kdyby s touto žalovaná v delším obchodním spojení stála. Mimo to žalovaná strana ničím neprokázala, že mezi ní a firmou C. založen shodnou vůlí stran poměr kontokorentní, čehož by bylo třeba, by pohledávky zažalované pozbyly samostatné povahy a přešly v pohledávku jednotného salda kontokorentního. Třeba nebylo potřeba, by tato shodná vůle vyjádřena byla smlouvou formální, stačí zajisté, když jest zjevna z konkludentních činů, na př. vzájemným zasíláním uzávěrek obchodních ročních, nebo pololetních, v nichž účtuje se z pozůstávajícího salda a z úroků, v něm započtených, nový úrok od začátku účetního období a že druhá strana bez námitek výtah z kontokorenta přijme a tím mlčky souhlas projeví a pod. Než pouhá jednotná upomínka, jak ji žalovaná na prokázání poměru kontokorentního uvedla, nestačí, neboť z té přece neplyne, že upomínající strana chtěla považovati úhrnně naznačenou částku za pohledávku jednotnou ze salda, tedy jinakého právního důvodu a že druhá strana, upomínaná, s tím souhlasila, když nejen není v upomínce nic takového vyjádřeno, nýbrž ani z ní nevyplývá, že v částce zaúčtovány jsou i úroky do 31. prosince 1918, z jednotlivých trhových cen dospělé a že by se od 1. ledna 1919 celý úhrnný obnos cen včetně úroků, tedy nyní v celku dále úrokovati obmýšlel a žalovaná s tím souhlasila. Jelikož tedy žalovaná ničím neprokázala, že zažalované pohledávky trhových cen ztratily samostatné své povahy, přeměněny byvše v pohledávku kontokorentní, jeví se právní posouzení případu rekursním soudem právně mylné, vznesená námitka nepřislusnosti dovolaného soudu neodůvodněnou i slušelo naříkané usnesení ke stížnosti žalobkyně změnit a usnesení stolice prvé obnoviti.